

การพัฒนารูปแบบส่งเสริมพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียนที่ครอบคลุมความฉลาดทางอารมณ์ และจริยธรรม

THE IMPROVEMENT OF PRE – SCHOOL CHILD DEVELOPMENTAL PATTERN COVERED EMOTIONAL AND MORAL QUOTIENTS

นฤมล เฉ่งไต้

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ตรัง

E-mail: ying3013@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลองมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลการใช้รูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเพื่อช่วยส่งเสริมพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ ด้านการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ด้านการใช้ภาษาและความเข้าใจ ด้านการช่วยเหลือตนเองและการเข้าสังคม ด้านความฉลาดทางอารมณ์และด้านความฉลาดทางจริยธรรม 2) เปรียบเทียบพัฒนาการทั้ง 6 ด้าน ก่อนและหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองเป็นเด็กอายุ อายุ 2.5 - 4 ปีจำนวน 120 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 60 คน เป็นเด็กที่ได้รับการดูแลที่ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาเด็กวัยก่อนเรียนวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ตรัง กลุ่มควบคุม 60 คน เป็นเด็กที่ได้รับการดูแลที่ศูนย์เด็กเล็กคลองน้ำเจ็ด เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามด้านการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ ด้านการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ด้านการใช้ภาษาและความเข้าใจ ด้านการช่วยเหลือตนเองและการเข้าสังคม ด้านความฉลาดทางจริยธรรม ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นและทดสอบความเชื่อมั่น ($r = 0.82$) สำหรับแบบสอบถามด้านความฉลาดทางอารมณ์ ผู้วิจัยใช้ของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข การวิเคราะห์ข้อมูล หาค่า จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการทดลองระหว่างกลุ่ม ใช้สถิติ Independent t-test ผลการวิจัยพบว่า

1. พัฒนาการของเด็ก 2.5 - 4 ปี ทั้ง 6 ด้านของกลุ่มทดลองภายหลังการทดลองสูงขึ้นทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ ด้านการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ด้านการใช้ภาษาและความเข้าใจ ด้านการช่วยเหลือตนเองและการเข้าสังคม ด้านความฉลาดทางอารมณ์ ด้านความฉลาดทางจริยธรรม

2. พัฒนาการของเด็ก 2.5 - 4 ปีระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกัน 5 ด้านทุกข้อคำถาม ได้แก่ ด้านการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ ด้านการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ด้านการใช้ภาษาและความเข้าใจ ด้านการช่วยเหลือตนเองและการเข้าสังคม ด้านความฉลาดทางจริยธรรม มีเพียงด้านความฉลาดทางอารมณ์ที่มี 1 ข้อคำถามที่ไม่แตกต่างกันคือ การเก็บตัว หรือเล่นสนุกสนานกับเพื่อนหรือเด็กคนอื่น ๆ

คำสำคัญ : รูปแบบการส่งเสริมพัฒนาการ ความฉลาดทางอารมณ์

ABSTRACT

The purposes of this study focused on the improvement of pre-school child developmental pattern covered emotional and moral quotients. The objective of this study were 1) To study the effect of using 6 sides pre – school child development pattern, Personal-Social , Fine Motor, Language, Gross Motor emotional quotient, moral quotient. 2) To comparison 6 sides pre-school child development between control group and treatment group. The sample size for experiment into program activities and the experimental group were 120 random subjects divided 60 each for control group and treatment group, selected from pre-school child health center in Boromarajonani Trang , the control groups were 60 random subjects selected from pre-school child health center in Klongnumjet. Questionnaires for 5 sides; Personal-Social, Fine Motor, Language, Gross Motor and moral quotient, developed by researcher. Questionnaires for 1 sides; emotional equotient had received Department of Mental Health. The data were canalized by number percentage mean and standard deviation compared between experimental group and control group according to in Independent t- test .

The study finding showed that :

1. the experimental group had higher development, Personal-Social .Fine Motor. Language . Gross Motor , moral quotient., emotional quotient, moral quotient ,
2. the experimental group had higher developmental than control group cover 5 sides in every question significant ($p < .001$) . except about activity of playing with other children .

KEYWORDS: Pattern of child development, Emotional and Moral Quotient

ความเป็นมาและสำคัญของปัญหา

เด็ก 0-5 ปี เป็นวัยที่มีการเจริญเติบโตของสมองอย่างรวดเร็วมากกว่าวัยอื่นๆ การส่งเสริมพัฒนาการมีความสำคัญต่อการพัฒนา IQ, EQ, MQ ของเด็กเป็นอย่างยิ่ง หากเด็กไม่ได้รับการส่งเสริมพัฒนาการที่เหมาะสมต่อเนื่องอย่างเพียงพอ จะมีผลต่อเด็กในวัยต่อมา จากสถิติปี 2546 พบว่าเด็กไทย 6-13 ปี มีระดับเขาว์ปัญญาอยู่ในเกณฑ์ผิดปกติที่ร้อยละ 62.90 ระดับปกติเพียงร้อยละ 23.30 และในปี 2548 จากผลการประมวลสถานการณ์ปัญหาเด็กและเยาวชน กระทรวงวัฒนธรรมพบว่าเด็กมีการใช้จ่ายซื้อของมากขึ้น เนื่องจากความสามารถในการยับยั้งใจตนเองน้อยลง และนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์เร็วกว่าวัย ภาวะโรคอ้วน นอกจากนี้จากการศึกษาพบว่า เด็ก 10-18 ปี พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ สังคม จริยธรรมต่ำ 5 อันดับแรก คือ ความคิดสร้างสรรค์ การควบคุมอารมณ์ การตระหนักรู้ในตนเอง และการแก้ปัญหาที่อาจมีผลต่อการปรับตัว

และความสำเร็จของบุคคลในอนาคต ซึ่งจำเป็นจะต้องรับการแก้ไข ตั้งแต่เด็กเล็ก

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนีตรัง มีศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน ซึ่งปัจจุบันมีผู้ใช้บริการ 62 คน วัยเด็กตั้งแต่อายุ 1 ปี 8 เดือน – 4 ปี ซึ่งนับว่าวัยที่ต้องการส่งเสริมพัฒนาการ และหล่อหลอมบุคลิกภาพเพื่อเป็นพื้นฐานที่ดีในวัยต่อไป (อุทุมพร , 2544) รูปแบบการจัดการส่งเสริมพัฒนาการด้านต่างๆ ยังไม่ครอบคลุมทุกด้านที่เด็กวัยนี้ต้องทำได้ และยังไม่มีรูปแบบการส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์และด้านจริยธรรมที่ชัดเจน มีการดูแลเด็กเป็นกลุ่มใหญ่ และยังขาดการประเมินพัฒนาการที่สมวัยของเด็กในด้านพัฒนาการ EQ, MQ

ผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบการส่งเสริมพัฒนาการที่ครอบคลุม ความฉลาดทางอารมณ์ โดยบูรณาการกับแนวคิดการประเมินพัฒนาการของเดนเวอร์ทู (Denver 2) โดยยึดการส่งเสริมพัฒนาการที่จะทำให้เด็กผ่านการ

ประเมินตามแบบประเมินพัฒนาการของเดนเวอร์ทู มีความครอบคลุมพัฒนาการทุกๆด้านทั้งทางด้านการร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา โดยมีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความฉลาดทางอารมณ์และความฉลาดทางจริยธรรมบูรณาการไปด้วยกัน เนื่องจากผู้วิจัยพบทวนวรรณกรรมพบว่าความฉลาดทางอารมณ์เริ่มตั้งแต่อายุ 2 ปี และตามทฤษฎีจริยธรรม ของโคลเบอร์กกล่าวว่าความฉลาดทางจริยธรรม สามารถส่งเสริมได้ตั้งแต่อายุ 1 ปี (ลดาวัลย์ 2545) และเป็นพื้นฐานสำคัญ ของวัยต่อไป ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงศึกษา ประสิทธิภาพของรูปแบบที่พัฒนา เพื่อการนำไปใช้ ส่งเสริมพัฒนาการเด็กให้สามารถเพิ่ม IQ และมีความฉลาดทางอารมณ์ และความฉลาดทางจริยธรรม ซึ่งเป็น การพัฒนาคุณภาพของเด็กไทย ช่วยลดปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.ศึกษาผลการใช้รูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเพื่อ ช่วยส่งเสริมพัฒนาการเด็กครอบคลุม 6 ด้านได้แก่ ด้าน การใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ ด้านการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก ด้านการใช้ภาษาและความเข้าใจ ด้านการช่วยเหลือตนเองและการเข้าสังคม ด้านความฉลาดทางอารมณ์ ด้านความฉลาดทางจริยธรรม

2. เปรียบเทียบระดับพัฒนาการของเด็กวัย ก่อนเรียน ทั้ง 6 ด้าน ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร เป็นเด็กวัยก่อนเรียน ที่มาใช้บริการที่ ศูนย์ ส่งเสริมและพัฒนาเด็กวัยก่อนเรียน วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสืบและศูนย์เด็กเล็ก ครอบน้ำเจ็ด ในช่วง วันที่ 9 พฤษภาคม 2551 ถึงวันที่ 9 สิงหาคม 2551 จำนวน 242 คน มีลักษณะดังนี้

1. ไม่เป็นเด็กพิการทางกาย สมองไม่พิการ ไม่ เป็นเด็กกลุ่มอาการดาวน์
2. มีสมาธิดี ยินยอมให้จัดกระทำและประเมิน พัฒนาการ และความฉลาดทางอารมณ์ และจริยธรรม
3. การเจริญเติบโตสมวัย
4. ได้รับการยินยอมจากผู้ปกครองในการเข้าร่วมการทำวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง คัดเลือกจากเด็กวัยก่อนเรียนที่มี อายุอยู่ในช่วง 2.5 ปี- 4 ปี ที่มาใช้บริการที่ศูนย์ส่งเสริม และพัฒนาเด็กวัยก่อนเรียน วิทยาลัยพยาบาลบรมราช ชนนีสืบ จำนวน 60 คน เป็นกลุ่มทดลอง และศูนย์เด็ก ก่อนวัยเรียนวัดคลองน้ำเจ็ด อายุ 2.5-4 ปี จำนวน 60 คน เป็นกลุ่มควบคุม ที่เข้ามาใช้บริการในช่วงระหว่างวันที่ 9 พฤษภาคม 2551 ถึงวันที่ 9 สิงหาคม 2551

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1.1 แบบบันทึกข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองและ เด็ก ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย 14 ข้อ คือ เพศเด็ก อายุเด็ก เด็กมีจำนวนพี่น้องกี่คน ช่างบ้านมีเด็กอื่นๆ ให้ เล่นด้วยหรือไม่ โรคประจำตัวของเด็ก ส่วนใหญ่เด็ก คลุกคลีอยู่กับใคร ความเกี่ยวข้องกับเด็ก สถานภาพ สมรส อายุของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัว ความเพียงพอของรายได้ในการ ดำเนินชีวิต เคยได้รับความรู้เกี่ยวกับการดูแลเด็กวัยก่อน เรียนหรือไม่ ประสพการณ์การเลี้ยงดูเด็ก

1.2 แบบประเมินพัฒนาการทั้ง 4 ด้านของ เดนเวอร์ทู คือ การใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ การใช้เนื้อมัด เล็ก การใช้ภาษาและความมีน้ำใจ การช่วยเหลือตนเอง และเข้าสังคม และความฉลาดทางจริยธรรม ซึ่งถ้า ปฏิบัติได้ดีมากที่สุดจะได้ 4 คะแนน ถ้าปฏิบัติได้ดีมาก ได้ 3 คะแนน ปฏิบัติได้ปานกลาง ได้ 2 คะแนน ปฏิบัติ ได้น้อยได้ 1 คะแนน ปฏิบัติไม่ได้ จะได้ 0 คะแนน

1.3 แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์มี ทั้งหมด 55 ข้อ และแบบประเมินความฉลาดทาง จริยธรรม มีจำนวน 13 ข้อ ถ้าปฏิบัติได้ดีมากที่สุดจะได้ 4 คะแนน ถ้าปฏิบัติได้ดีมาก ได้ 3 คะแนน ปฏิบัติได้ ปานกลางได้ 2 คะแนน ปฏิบัติได้น้อยได้ 1 คะแนน ปฏิบัติได้น้อยที่สุด ได้ 0 คะแนน

2. วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง

2.1 วัสดุอุปกรณ์ที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านการ ใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ ได้แก่ พูกหรือโซฟาฟองน้ำ บันได ไม้ยาว 3-4 เมตร หน้ากว้าง 4 นิ้ว การดาษ A4 สำหรับ กระโดดข้าม ลูกปัด 1 กล่อง

2.2 วัสดุอุปกรณ์ที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านการ ใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก ลูกเกตซึ่งอยู่ในขวด สีพร้อมกระดาษ แบบภาพ □ ○ + ดินน้ำมัน

2.3 วัสดุอุปกรณ์ที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านการใช้ภาษาและความเข้าใจ เทปสำหรับเปิดให้เด็กแสดงกิจกรรม เข้าจังหวะ หนังสือนิทานธรรมชาติ เนื้อเพลงสั้นๆ บล็อกไม้ 1 อัน สีต่างๆ กัน สิ่งของเป็นคู่ๆ ให้จับคู่กัน เช่น ช้อน + ส้อม, แปรงสีฟัน + ยาสีฟัน บัตรคำศัพท์ ชื่อ สัตว์ สิ่งของ ผลไม้

2.4 วัสดุอุปกรณ์ที่ส่งเสริมการช่วยเหลือตนเอง และด้านสังคม ไม้กวาด ที่รดน้ำต้นไม้ ลูกกวาด น้ำดื่ม สำหรับเดินทางไกล แปรงสีฟัน รูปสัตว์ ได้แก่ สุนัข แมว นก ม้า คน จดหมายฝากถึงผู้ปกครอง

2.5 วัสดุอุปกรณ์และวิธีการเพื่อช่วยเหลือความฉลาดทางอารมณ์ หนังสือนิทานธรรมชาติ เนื้อหาเรื่องอาหารที่มีประโยชน์ บุญคุณของพ่อแม่ ศิล 5 วิดีโอเพลงดอกไม้บาน วิดีโอเพลง Mozart เปิดก่อนนอน การกอดกัน ยิ้มให้กัน กิจกรรมกลุ่มต่างๆ

2.6 วัสดุอุปกรณ์และวิธีการช่วยเหลือเพื่อให้เกิดความฉลาดทางจริยธรรม นิทานธรรมชาติ การนำเด็กไปวัด สถานีดารวจ ได้รับคำสั่งสอนให้เป็นเด็กดี การสั่งสอนเรื่องศีล 5 การฝึกวินัยไม่ขโมย ไม่พูดเท็จ ไม่ทำร้ายผู้อื่น การให้รางวัลเมื่อทำความดี เช่น รูปสติ๊กเกอร์ดาว การได้โอบกอด ขนมรูปสัตว์

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยพัฒนาเครื่องมือด้วยตนเองจากการทบทวนวรรณกรรมและประสบการณ์ แล้วนำมาตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างโดยผ่านผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน และหาค่าความเชื่อมั่น ($r = 0.82$)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

กลุ่มทดลอง

ขั้นที่ 1 เตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ในการทำวิจัยทั้งหมด แบ่งออกเป็นหมวดหมู่

ขั้นที่ 2 อบรมครูพี่เลี้ยงกลุ่มทดลอง เรื่องการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ ด้านการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก ด้านการใช้ภาษาและความเข้าใจ ด้านการช่วยเหลือตนเองและการเข้าสังคม ด้านความฉลาดทางอารมณ์ การส่งเสริมความฉลาดทางจริยธรรม

ขั้นที่ 3 จัดทำตารางกิจกรรมสำหรับครูพี่เลี้ยงแต่ละวันของแต่ละคนสำหรับส่งเสริมพัฒนาการเด็กเป็นระยะเวลา 3 เดือน

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบติดตามนิเทศครูพี่เลี้ยง ในการปฏิบัติการส่งเสริมพัฒนาการ การส่งเสริมความฉลาดทางอารมณ์ และความฉลาดทางจริยธรรม เพื่อให้ถูกต้องและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน และนำเด็กทัศนศึกษาที่วัด สถานีดารวจ สถานบริการสุขภาพ โรงเรียน สถานที่ท่องเที่ยวธรรมชาติตามกำหนดเดือนละ 1 ครั้ง

ขั้นที่ 5 ประชุมผู้ปกครองและแจกคู่มือการส่งเสริมพัฒนาการเด็กทั้ง 4 ด้าน และครอบคลุมความฉลาดทางอารมณ์และทางจริยธรรมแก่ผู้ปกครอง 1 ครั้ง

ขั้นที่ 6 pre- test ประเมินพัฒนาการ 6 ด้านของเด็กตามแบบสอบถาม ได้แก่ ด้านการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ ด้านการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก ด้านการใช้ภาษาและความเข้าใจ ด้านการช่วยเหลือตนเองและการเข้าสังคม ความฉลาดทางอารมณ์ ความฉลาดทางจริยธรรม

ขั้นที่ 7 ครูพี่เลี้ยงปฏิบัติตามตารางการจัดกิจกรรมที่กำหนดให้เป็นเวลา 3 เดือน

ขั้นที่ 8 post - test โดยประเมินความก้าวหน้าพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียนหลังการทดลองสำหรับกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยใช้โปรแกรมการดูแลตามปกติ ตามตารางการจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถของเด็กที่กำหนดไว้ มีการ pre - test และ post - test ตามระยะเวลา 3 เดือนเช่นเดียวกับกลุ่มทดลอง

สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป โดยใช้จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย

2. วิเคราะห์ความก้าวหน้าของพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียน ด้านความฉลาดทางอารมณ์ ความฉลาดทางจริยธรรม โดยการหาค่า จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบพัฒนาการ ความฉลาดทางอารมณ์ ความฉลาดทางจริยธรรม หลังการทดลองระหว่างกลุ่มโดยใช้ Independent- t-test

ผลการวิจัย

1. พัฒนาการของเด็ก 2.5 - 4 ปี ทั้ง 6 ด้านของกลุ่มทดลองภายหลังการทดลองสูงขึ้นทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ ด้านการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก ด้านการใช้ภาษาและความเข้าใจ ด้านการช่วยเหลือตนเองและการเข้าสังคม ด้านความฉลาดทางอารมณ์ ด้านความฉลาดทางจริยธรรม

2. พัฒนาการของเด็ก 2.5 - 4 ปีระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองมีความแตกต่างกัน 5 ด้าน ทุกข้อคำถาม ได้แก่ ด้านการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ ด้านการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ด้านการใช้ภาษาและความเข้าใจ ด้านการช่วยเหลือตนเองและการเข้าสังคม ด้านความฉลาดทางจริยธรรม มีเพียงด้านความฉลาดทางอารมณ์ 1 ข้อคำถามที่ไม่แตกต่างกันคือ การเก็บตัว หรือเล่นสนุกสนานกับเด็กคนอื่น ๆ

ผลจากการทดลองชี้ให้เห็นว่าการพัฒนาแบบส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสามารถส่งเสริมความฉลาดทางอารมณ์และจริยธรรมของเด็กได้อย่างสมวัย

การอภิปรายผล

ในการวิจัยครั้งนี้ พัฒนาการเด็กและ EQ มีความเกี่ยวข้องกับโรคประจำตัวเด็ก เด็กที่มีโรคประจำตัวจะมีผลให้พัฒนาการไม่ดี EQ และ MQ ก็ไม่ดีตามด้วย ด้านสถานภาพสมรสคู่ ครอบครัวไม่แตกแยกจะทำให้สุขภาพจิตของผู้ดูแลและส่วนใหญ่เป็นมารดา และเด็กมีสุขภาพจิตที่ดี มีผลทำให้ IQ เพิ่มขึ้นในขณะเดียวกัน EQ พัฒนาขึ้น การมีมารดาเป็นผู้ดูแลทำให้เด็กได้รับความรักอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะมารดาที่ได้รับความรู้เกี่ยวกับดูแลเด็ก และเคยมีประสบการณ์เลี้ยงดูเด็กมาก่อน

ด้านพัฒนาการเด็ก

ในการวิจัยครั้งนี้ พบว่ากลุ่มทดลองมีพัฒนาการสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เนื่องจากรูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นผ่านผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความครอบคลุมพัฒนาการทุกด้านของเด็กวัยก่อนเรียน มีโปรแกรมพัฒนาการเด็กตามวัย จัดกิจกรรมรายวัน รายเดือนที่ชัดเจน ครอบคลุมด้านการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ ด้านการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ด้านการใช้ภาษา ด้านการช่วยเหลือตนเองและการเข้าสังคมเด็กจึงมีพัฒนาการที่ดีขึ้นอย่างชัดเจน ครอบคลุมทั้ง 6 ด้าน และแตกต่างจากกลุ่มควบคุม

ด้านความฉลาดทางจริยธรรม

เด็กกลุ่มทดลองมีความฉลาดทางจริยธรรมที่สูงกว่าเด็กกลุ่มควบคุม ซึ่งสัมพันธ์กับทฤษฎีจริยธรรมของโคลเบอร์กที่ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมความฉลาดทางจริยธรรม ในเด็กตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป โดยการให้รางวัลหรือการลงโทษในการวิจัยครั้งนี้ได้มีการจัดกระทำใน

กลุ่มทดลอง มีการนำเด็กไปวัด สถานีตำรวจ มีการให้รางวัลและลงโทษเด็ก เพื่อให้เกิดจริยธรรมที่ควรจะมีในเด็กวัยก่อนเรียน ได้แก่ การรู้จักแบ่งปัน ไม่ขโมยของเล่นของเพื่อน ไม่พูดเท็จ ไม่ดื้อรั้น มีเหตุผล รู้จักผูกพัน มีวินัย รู้จักเก็บของเล่น เชื่อฟังคำสั่งสอน รู้อะไรดี อะไรชั่ว ไม่ปฏิเสธเมื่อขอให้ช่วยเหลือ ไม่ทำร้ายร่างกายเพื่อน รักษาคำสัญญาง่าย ๆ นอกจากนี้การเล่นทานธรรมะทุกวัน มีผลให้เด็กซึมซับการเป็นเด็กที่มีพฤติกรรมของเด็กดี

ด้านความฉลาดทางอารมณ์

กลุ่มทดลองมีความฉลาดทางอารมณ์สูงกว่ากลุ่มควบคุม เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านสูงกว่าเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านเดียวคือ การเก็บตัวไม่สนุกสนานกับเด็กคนอื่น ซึ่งไม่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเด็ก ทั้ง 2 กลุ่ม ชอบเข้ากลุ่มมากกว่าไม่เข้ากลุ่ม หรือมีพฤติกรรมการนำกลุ่มกับเด็กคนอื่นเป็นประจำ ซึ่งเป็นธรรมชาติของเด็กวัยนี้ เนื่องจากพบว่าส่วนใหญ่อายุ อยู่ในช่วง 2.5-3.5 ปี ซึ่งเริ่มจะชอบเข้ากลุ่มเพื่อน มากกว่าการเล่นแบบต่างคนต่างเล่น ซึ่งส่วนใหญ่จะพบในเด็ก 1-2 ปี มากกว่า และการที่กลุ่มทดลองมีความฉลาดทางอารมณ์สูงกว่ากลุ่มควบคุม มีความสัมพันธ์กับรูปแบบที่จัดให้เด็กได้รับฟังการเล่นทานและฟังเพลงที่ไพเราะ อ่อนหวาน สนุกสนาน ชวนให้เด็กมีการจินตนาการทุกวัน ซึ่งจากการทบทวนวรรณกรรมพบว่านิทานจะทำให้เด็ก มีจินตนาการที่ดี และมีความฉลาดทางอารมณ์สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ในการดูแลเด็กในศูนย์เด็กเล็ก ควรจะจัดรูปแบบที่ครอบคลุมการส่งเสริมพัฒนาการทุกด้าน และควรจะครอบคลุมความฉลาด ทางอารมณ์ และทางจริยธรรม เพราะจะทำให้เด็กมีพื้นฐานการพัฒนาการที่ดี และเป็นการเพิ่ม IQ ในเด็ก รวมทั้งทำให้เด็กมีสุขภาพจิตที่ดีเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในวันข้างหน้า

2. ถ้าหากศูนย์เด็กเล็กแห่งใดยังไม่มีรูปแบบการส่งเสริมพัฒนาการเด็กในศูนย์ที่คิดว่าดีที่สุด สามารถนำรูปแบบในการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ได้ หรือปรับให้เหมาะสมกับทรัพยากรตามบริบทของศูนย์ของตนเองได้

3. การพัฒนาความรู้ ความตระหนัก หรือเจตคติของครูที่เลี้ยง ในการดูแลเด็กตามรูปแบบเป็นสิ่งสำคัญ

ที่จะช่วยส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการตามวัยและเรียนรู้การอยู่ร่วมกันกับเพื่อน ๆ

4. ควรมีการส่งเสริมความฉลาดทางจริยธรรมในเด็กวัยก่อนเรียนอย่างกว้างขวางกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เพื่อส่งเสริมความฉลาดทางอารมณ์และความฉลาดทางจริยธรรมควบคู่กันไป ซึ่งควรเริ่มส่งเสริมตั้งแต่เด็ก อายุ 1 ปีขึ้นไป เพื่อการหล่อหลอมเด็กตั้งแต่เยาว์วัย และควรปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ

5. การเปิดช่องทางการสื่อสารกับผู้ปกครองเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาเด็กศูนย์เด็กเล็กกับผู้ปกครอง ควรมีแนวทางหรือรูปแบบการส่งเสริมพัฒนาการเด็กความฉลาดทางอารมณ์และจริยธรรมที่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ดังนั้นการให้ข้อมูล หรือการส่งต่อข้อมูล จึงควรเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณชนด้วย

6. ควรพัฒนา ความรู้ ความสามารถของผู้ปกครอง ด้านส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่ครอบคลุมทุกด้านให้มากขึ้น ต่อเนื่อง และสอดคล้องกับครูพี่เลี้ยงเด็ก เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีที่สุดของเด็ก

บรรณานุกรม

กุลยา ตันติผลาชีวะ. 2552. **ใจลูกสุขที่สร้างได้**.

กรุงเทพมหานคร: บริษัทรักลูกกรุ๊ป.

คณาจารย์โรงเรียนบ้านเด็กไทย. 2552. **คู่มือปฏิบัติการ**

ดูแลเด็กเล็ก. กรุงเทพมหานคร: บริหารโรงเรียนบ้านเด็กไทย และบริษัทคิดส์โฮมแอนด์ แฟมิลีเซอร์วิส.

คณาจารย์ภาควิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์คณะ

พยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดล. 2552.

ตำราการพยาบาลเด็ก เล่ม 1.

กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนฟรี- วัน.

จิรัชยา ทองจันทร์. 2550. **รูปแบบการส่งเสริม**

พัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียนโดยการมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน: กรณีศึกษาตำบลมูโนะ อำเภอสุไหงโกทิงก์ จังหวัดนราธิวาส. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี .

นิตยา คชภักดี. 2543. **ขั้นตอนการพัฒนาของเด็ก**

ปฐมวัยตั้งแต่ปฏิสนธิถึง 5 ปี.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ ศุภสภา .

นิลวรรณ ฉันทะปรีดา. 2550. “การพัฒนารูปแบบการส่งเสริมพัฒนาการเด็กแรกเกิดถึง 2 ปี ในสถานเลี้ยงเด็กก่อนวัยเรียน: กรณีศึกษาสถานเลี้ยงเด็กก่อนวัยเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดขอนแก่น.” วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น .

ลดาวัลย์ ประทีปชัยกุล. 2545. **การพยาบาลเพื่อส่งเสริมสุขภาพเด็กปฐมวัย**.

กรุงเทพมหานคร: บริษัทสามเจริญพานิชย์.

ลักขมี ชุมภูธร. 2551. “การศึกษาสภาพการวัดและประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยใน สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี.” วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี .

วไลพร ภูตะมี. 2549. “การศึกษาพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่เรียนรู้จากการจัดกิจกรรมตามแผนบูรณาการประสบการณ์.” วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี .

สมศรี บัวอาจ. 2551. “การพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบบูรณาการตามแนวคิดพหุปัญญาเพื่อเสริมสร้างพัฒนาการเด็กปฐมวัย.” วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร .

สกุณา บุญรากรและคณะ. 2551. **การสร้างเสริมสุขภาพแบบองค์รวมทุกช่วงวัย**. สงขลา: เหมการพิมพ์.

สุภาวดี หาญเมธี. 2550. **คู่มือพัฒนาสมองลูก**. กรุงเทพมหานคร: บริษัทแฟมิลีกรุ๊ป.

สุภาพร สุวรรณศรี. 2549. “บทบาทการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการสร้างเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยในเขต บางกอกน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 3.” วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .

อรอุมา ราชฤทธิ์. 2549. **สอนเด็กให้คิดเป็น**.

กรุงเทพมหานคร: บริษัทออฟเซ็ท ครีเอชั่น.

- อุมาพร ตรังคสมบัติ. 2544. **สร้าง EQ ให้ลูกคุณ.**
กรุงเทพมหานคร: ศูนย์วิจัยและพัฒนา
ครอบครัว.
- A.Kuczaj & M. D. Barrett. (Eds.). **Development
of word meaning.** (pp. 303–338).
NewYork: Springer- Verlag.
- Bungoon,P. 2009. IQ ofThai Children.[Online]
Available May,8, 2009 from [http://
gotpknow.org/blog/bangopat](http://gotpknow.org/blog/bangopat).
- FRENCH, L. A. 2004. Science as the center of a
coherent, integrated early Childhood
curriculum. **Early Childhood
Research Quarterly.** 19: 138- 149.
- HALLE, Z. and ZAFF,C. 2000. “School readiness:
Helping communities get children
ready for school and schools ready
for children” Ed: Carol Emig. Trans
child research brief: Washington.
- LLOYD, B. and HOWE, N. 2003. Solitary play and
convergent and divergent Thinking
skills in preschool children. **Early
Childhood Research Quarterly.** 18:
22-41.
- Ozgul ,U, et al. 2006. A study of pre – school
children readiness related to scientific
thinking skills. 7(4): 78-88.
- UNUTKAN, O. P. 2003. **Development and
Standardization of Marmara Scale
for Primary School Readiness.**
(Unpublished Ph.D. Thesis) Istanbul:
Marmara University Educational
Science Institute.